

mishi

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Marija Anžič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2001 je 20 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 50 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

POGOSTO SE SPOMNIM, da je p. Bazilij dejal, da ni samo urednik Misli, ampak najprej dušni pastir. In to se mi zdi čudovito, zato je življenje lahko izredno bogato in mesečnik Misli more vsaj nekaj tega, kar doživljamo vsi skupaj, tudi odsevati na svojih straneh.

Tako smo se potrudili tudi pri oktoberskih Mislih. Še vedno je živ spomin na zlati jubilej, lep dogodek je bil slovenski koncert v Sydneyu, nismo in ne smemo iti mimo velikega jubileja 150-letnice Mohorjeve družbe, ki je vsa leta pošiljala dobre knjige. Še posebej smo ji hvaležni za tista leta, ko je bila slovenska tiskana beseda v tujini preganjana. Mesec oktober je mesec Rožnovenske Kraljice – tudi na to nas spominja uvodnik p. Bernarda Goličnika s Svete Gore pri Gorici pa tudi fotografija z molitve rožnega venca v Domu Matere Romane.

Naša misijonarka Marija Anžič se je izredno vživela in že sama uredila to številko Misli. Mlada generacija je kompjuterska in internetna. Draga Gelt, ki je uredila prejšnjo številko in ji dala še nekaj vaj, pa je zagotovo dobra posredovalka znanj. Obema hvala! Želim Vam, dragi bralke in bralci Misli lepo avstralsko pomlad.

Bog živi!

pater Ciril A. Božič

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

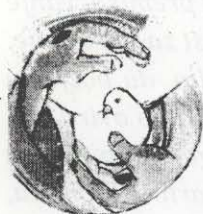
NONET CERTUS - Ave Marija
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Na vseh straneh sveta
IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije
ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let
PETER BREEN - Rainbows in the Rain
VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke
BIG BEN - Največji uspehi
ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoni
SVETA NOČ - Zbor mariborske stolnice
BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre
SIMONA WEISS - Mati
NACE JUNKAR - Slovenski mornar
BRANE DRVARIČ - Ostani z mano
RAZLIČNI IZVAJALCI - Zate Slovenija (Aleksander Mežek, Oto Pestner, Helena Blagne, Pop Design, Čuki, Edvin Fliser, Obvezna smer)
NONET CERTUS MARIBOR - Slava tebi, Slomšek škof
BIG BEN - Nobody Knows
DESETI BRAT - Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET - Slovenija moja dežela
OTO PESTNER - Ciganska kri
WOLF - Angel varuh
MAGNET - Polnočni poljub in največje uspešnice

NOVE ZGOŠČENKE (CD)

CENA \$22

ANS. BRATOV AVSENIK - Zvezde na nebu žare - Srečno novo let
MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert ob 20-letnici
KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno
SLOVENSKI OKTET - The Mastersingers of Slovenia
DOMAČI FANTJE - Ansambel zlata harmonika
PETER LOVŠIN - Hiša nasprot sonca
MARIBORSKI OKTET - Jaz bi rad rdečih rož
ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK.

misli

ROŽNOVENSKA MATI BOŽJA

P. BERNARD GOLIČNIK, SVETA GORA

Že več kot štiristo let obhajamo v mesecu oktobru praznik Rožnovenske Matere Božje. Sredi 16. stoletja, ko je krščanski Evropi grozila muslimanska nevarnost, je papež Pij V. spodbudil krščansko Evropo, da se je postavila nevarnosti po robu: nekateri z orožjem, večina pa se je »bojevala« z rožnim vencem v roki in svoj pogled proseče upirala v Marijo. Po preteku nevarnosti so bili vsi trdno prepričani, da jih je Marija rešila. Beneški senat je pod sliko, ki prikazuje odločilno bitko med krščansko in muslimansko vojsko pri Lepantu (7. oktober 1571), dal napisati: »Ne moč, ne orožje ne poveljstvo – vse to nam ni pridobilo zmage, ampak jo je pridobila rožnovenska Marija«. V hvaležen spomin na to milost je papež Pij V. odredil, naj bo odslej 7. oktober posvečen praznovanju »spomina svete Marije Zmagovalke.«

Močna spodbuda za molitev rožnega venca so Marijina prikazovanja v Lurdu, Fatimi, Medžugorju. V zadnjem prikazanju trem Fatimskim pastirčkom se jim je Marija predstavila kot »Kraljica rožnega venca«. Pri tretjem prikazanju jim je narekovala molitev, ki jo ponavljamo pred vsako desetko rožnega venca:

»O, Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenškega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«

Rožni venec je tako svetopisemski, da ga nekateri imenujejo kar »Evangelij po Mariji«. V petnajstih skrivnostih nam predstavi vrsto srečanj Boga s človekom in človeka z Bogom. Posredovalka, srednica teh srečanj je Marija. V njem se srečamo s stvarnostmi, ki določajo naše življenje: spočetje, rojstvo, rast; zlo trpljenje in smrt; pričakovanje, izpolnitev in veselje; poraz, osamljenost in smrt. Rožni venec pa je tudi vrsta srečanj s stvarnostjo, ki bistveno presega naše življenje: vstajenje, vnebohod,

Leto 50, št. 10
OKTOBER 2001

Rožnovenska Mati Božja

- p. Bernard Goličnik - stran 225

Vigred večnosti

- Vladimir Kos - stran 227

Ob jubileju - O naši prehojeni poti

- p. Valerijan Jenko - stran 228

Pax et Bonum - Mir in Dobro

- stran 230

Iz popotne torbe p. Filipa

- stran 231

Utemeljitev za odlikovanje

sv. Cirila in Metod - stran 233

150 let Mohorjeve družbe

- dr. Franc Kramberger - stran 234

Vivat, Floreat!

- Alojz Rebula - stran 235

Sv. Frančišek Asiški

- Marija Kmetova - stran 237

Fusion - Slovenski koncert

- stran 239

Križem avstralske Slovenije

-stran 243

Sveta Družina - Adelaide

-p. Janez in p. Filip - stran 247

Sv. Rafael - Sydney

- p. Valerijan - stran 248

Sv. Ciril in Metod - Melbourne

- p. Ciril - stran 250

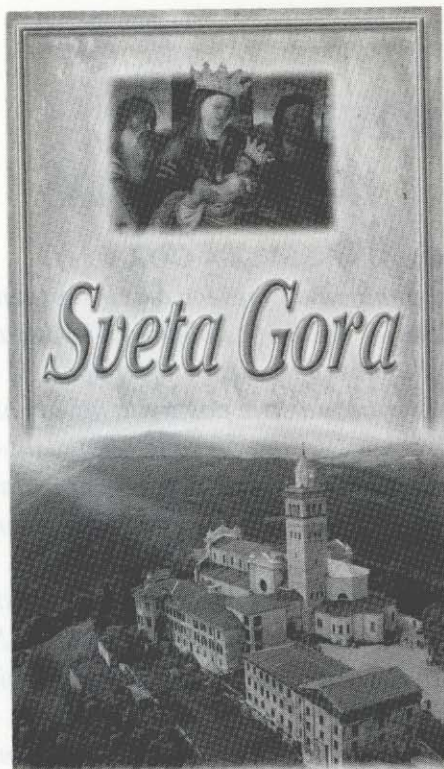
Kotiček naših mladih - The Corner

Slovenian Concert - Fusion 2001

- Lenti Lenko - stran 253

Znamke

- stran 254

podaritev Svetega Duha, vnebovzetje Marije, njeno povelicanje na Novem nebu. Molitev in premišljevanje rožnega venca v nas prebuja hvaležnost za odrešenje, hkrati pa nam daje potrebno moč, voljo, da božjemu delovanju v našem življenju ne postavljamo ovir.

Ko so leta 1995 po naročilu Kongregacije za zadeve svetnikov odprli krsto škofa Antona Martina Slomška, so našli jagode njegovega rožnega venca. Slomšek je rožni venec imel v rokah tudi kot duhovnik in škof. Dali so mu ga tudi v krsto z namenom, da bi mu bil kot zlata nitka iz labirinta tega življenja do nebeških vrat, kakor je Slomšek rad ponavljal v svojih spisih in nagovorih. Tam pa naj bi mu bil kot »ključ« tistih vrat, katere nam je Jezus odprl s svojim življenjem, trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. In prav te skrivnosti obnavljamo in premišljujemo v molitvi rožnega venca.

Med sodobnimi apostoli rožnega venca velja irski duhovnik p. Patrick Payton, ki je ustanovil gibanje Družinski rožni venec. To gibanje zdaj vključuje že nad 20 milijonov družin, ki redno molijo rožni venec. Geslo tega gibanja je: »Družina, ki moli rožni venec, ostane

združena - narod, ki se poraja iz takih družin, ljubi mir.« V Sloveniji je nad deset tisoč vernikov, ki so vključeni v molitveno gibanje »Živi rožni venec« pod vodstvom frančiškanskega patra Leopolda Grčarja. O podrobnostih vas bo z veseljem seznanil vaš p. Ciril, ki je bil gvardijan na Brezjah, kjer ima gibanje svoj sedež.

Molitev rožnega venca je zaznamovala življenje naših prednikov, naših mater in očetov. Molili so ga na romanjih, z njim so sklepali družinske večere. Z rožnim vencem so živeli in umirali. To molitveno življenje je lepo v verzih opisal Ivan Likar: »Vrvca črnih jagod vsak večer skoz prste je polzela, nanjo pa ljubezen silna prošnje vroče je vezala: za otroke, za moža, za ženo, za srečo pri živini in pri delu, za mir in zdravje in za konec vojne. Prav na koncu prošnje še za duše v vicah. Glej, zato Slovenci v raju pod Triglavom smo ostali.

Nezlomljivi smo Slovenci bili prav zato, ker smo molili, ker smo v rožnem vencu Jezusa, njegovo Mater na pomoč klicali; ker so naše matere, očetje vsak večer pred tabo na kolena pali in molili tiho, vdano, nezlomljivo.«

V družinah, kjer ni več molitve, molitve rožnega venca, ni prave sreče in ne zadovoljstva. Namesto rožnega venca odmeva glas televizije, odmeva prepir, živčnost in samoljubnost. Če iskreno priznamo, rožni venec ni problematičen, problematični smo mi, če ne znamo te molitve prilagoditi sebi, krajem in razmeram, v katerih živimo. Po 11. septembru 2001 doživljamo neke vrste vojno stanje vsega sveta. Kdo ve, če nam uspe posvetiti toliko časa molitvi, kot ga posvečamo poslušanju novic. Vsekakor imamo izredno priložnost, da damo prav z molitvijo rožnega venca svoj prispevek svetovnemu miru.

v mesecu oktobru je lepa priložnost, da se družina odloči za molitev rožnega venca. Vsaj deseterko molite za začetek in to molite dobro, s srcem. Sčasoma boste začutili potrebo po več molitve. Opogumite se in vzemite v roke rožni venec, dvignite ga k svojim ustom, poljubite ga, ker on vas veže z Bogom, ker vam kliče Marijo na pomoč v težkem življenju. Če se ti nihče ne pridruži, se ne boj biti samotna »lučka« v družini, ki »sveti« z molitvijo rožnega venca. Naj te vidijo in slišijo tvoji otroci, vnuki. S svojim pričevanjem jim boš pri Mariji izprosil/a milost, da ga bodo čez čas vzljubili in ga radi molili.

Če bomo Slovenci še naprej vdano in nezlomljivo molili, potem bomo pod Marijinim varstvom obstali v raju pod Triglavom, pod Južnim križem in še kje.

VIGRED VEČNOSTI

Ah, vigred trav, trobentic, trajn potočkov!

Še eno tvoje je ime: Pomlad.

**A v vigred ptičkov pesem se prikrade,
in sonce, ki bilo je dolgo preč.**

Saj rad imam začarano poletje,

ki briše iz spomina staranje;

**z jesenjo čakam grozdov dozorenje,
in z zimo hodim zvezdi Modrih pet.**

A ti si, vigred, novi dih življenja!

Še zdaj ti tli v očeh Vstajenja vest,

na dnu srca sva znova brat in sestra.

In vigred večnosti ni več le sen.

Vladimir Kos, Tokio

O NAŠI PREHOJENI POTI

p. Valerijan Jenko

Naša verska središča v Avstraliji obhajajo letos 50-letnico slovenskega dušnega pastirstva. Začelo se je približno dve leti potem, ko so prišli v Avstralijo naši prvi rojaki po drugi svetovni vojni, leta 1949. Kmalu je prišla iz Avstralije pobuda, da bi Slovenci v Avstraliji imeli svoje duhovnike. Gospod Jože Čuješ je pisal škofu dr. Rožmanu v Cleveland, da naj poskrbi za slovenske duhovnike tukaj. Škof Rožman mu je kmalu odgovoril, da sta v Lemontu (ameriške Brezje), blizu Chicaga, pripravljena dva patra frančiškana, da bi se lotila tukaj dušnopastirstva. To sta bila pater Beno Korbič, ki še živi v Lemontu in pater Klavdij Okorn, pokopan v Lemontu. Na peto celino sta prispela 26. maja 1951. Takoj sta začela obiskovati rojake po raznih kampih, ki jih v neposredni bližini Sydneya ni manjkalo: Villawood, Cabramatta, Matraville, St. Marys, Greta, Fairymeadow (Wollongong) in drugod. Njun delokrog se je raztegnil tudi na druge kraje, kjer so naša verska središča. Brez dvoma sta obiskala tudi znan zbiralni center v Bonegilli. Že naslednje leto po njunem prihodu na peto celino sta začela izdajati list »Misli«, ki izhaja že petdeseto leto. List je povezoval in še povezuje rojake po raznih krajih Avstralije. Poročal je o slovenskih službah Božjih, kakor tudi o družinskih dogodkih - rojstva, krsti, poroke, pa tudi o družabnih prireditvah. Veliko rojakov je bilo takrat še po taboriščih. Marsikje so moški delali po raznih podjetjih in tovarnah, žene in otroci pa so bili v kampu. Videvali so se med seboj le ob koncu tedna ali pa še bolj poredko. Avstralske emigracijske oblasti so skoraj

dosledno vztrajale pri tem, da vsak novodošli ostane vsaj dve leti na delu, ki mu je bilo dodeljeno. Po dveh letih so se navadno znašli in si poiskali delo, ki jim je bolj odgovarjalo, da je bila družina skupaj. S prihranki denarja so dali depozit in si kupili svojo hišo. Slovenske maše in razne prireditve so bile edina prilika, da so se rojaki srečevali. Le redki so se znašli v avstralski župniji. Anglosaksonski svet je bil tuj našemu človeku. Vzrok je bil na obeh straneh: naši večinoma niso znali angleško, Avstranci pa so jih sprejemali z neko rezervo, češ, da jim bodo odvzeli službe in s tem kruh. Njihove maše so bile večinoma brez petja. To so naši redki ljudje, ki so se pridružili krajevnim župnijam - zelo pogrešali. Ko so avstralski duhovniki zvedeli o naših mašah s petjem, so uvideli, da bodo morali vpeljati maše s petjem, če hočejo pritegniti novodošle vernike. Kupili so harmonije in elektronske orgle. Tu so se ravno naši mladi glasbeniki ponudili za pomoč, ali pa so bili naprošeni. Naj omenim le nekaj primerov: v cerkvi sv. Križa v Woolahri spremljata petje na orglah Redetovi sestra Fanika in Rezka (obe zelo izobraženi), v Corrimalu Brodnikova Marija poročena Barič (do poroke), sedaj pa v Camden, Andrej Žičkar še vedno, tudi v Figtree, pred njim pa je igrala Vesna Hatežič, ki še vedno rada priskoči na pomoč, kadar je treba, v Queanbeyanu Breznikova Jožmarie; gotovo pa še kateri in katere drugod po Avstraliji.

Seveda je avstralski način petja in spremljave zelo različen od naših navad. Naš zaslužni dolgoletni pevovodja Ludvik Klakočar je neko nedeljo, ko ni imel prilike za udeležbo

pri slovenski maši, šel v krajevno cerkev in sedel za orgle. Ko je duhovnik pristopil, je močno zaigral preludij, kot je navada v naši domovini. »Stoj« je zagrmelo od oltarja. »Najprej bom jaz spregovoril, šele potem boš ti igral«. Seveda je bil to zanj mrzel poliv in ni šel več v tisto cerkev.

Ko sta se pater Beno in Klavdij po dveh letih vrnila v Ameriko, je njuno delo nadaljeval pater Rudolf Pivko, ki so ga komunisti izgnali iz Kitajske. Leta 1955 se mu je pridružil pater Bernard Ambrožič (prišel tudi iz Amerike), iz Koroške pa je prišel škofijski duhovnik dr. Ivan Mikula. Leta 1956 je prišel pater Bazilij Valentin, ki je dolga leta deloval v Melbournu. Sledili so še številni patri za krajši ali daljši čas, kot je opisano v

knjigi »Pax et bonum«. Ko sem leta 1963 prišel v Avstralijo, so bile slovenske maše v Sydneyu ob nedeljah na raznih krajih v avstralskih cerkvah: Blacktown, prva nedelja, pozneje tudi Croydon Park. Church Hill, Sydney (spodnja cerkev), druga in četrta nedelja. St. Joseph, Leichhardt, tretja nedelja. St. Paul, Villawood, četrta nedelja, enkrat na mesec tudi Wollongong, Canberra, občasno tudi Newcastle, Brisbane, Maroochydore in Wagga-Wagga.

Sydneyski spored ni najbolj služil, ker si je bilo težko zapomniti, katero nedeljo je maša

na gotovem kraju, pa tudi čas ni vedno ustrežal, ker smo pač dobili za mašo tisto uro, ki je bila na razpolago. Premišljeval sem, kako bi prišli do lastne cerkve in sploh našega verskega središča, da bi bili na svojem. Pisal sem raznim agentom, ki prekupčujejo z nepremičninami, kaj imajo na prodaj. Dobil sem več odgovorov. Naprodaj je bila tudi prezbiterijanska cerkev sv. Štefana v Merrylandsu. Lastniki so že imeli novo zidano cerkev, staro, leseno pa so prodajali. Z avstralskim patrom provincialom Ambrožem sva se šla posvetovat glede nakupa. Hitro smo se dogovorili in pogodba je bila sklenjena in nakup izvršen v maju 1969. Z omenjenim patrom sem šel tudi h kardinalu Gilroyu prosit za dovoljenje za naš center.

Adelaide, 13. 2. 1983, blagoslov cerkve Sv. Družine.
Z leve: adelaidski pomožni škof Philip Kennedy,
ljubljski nadškof dr. Alojzij Šuštar, p. Bazilij Valentine,
Ivan Zagorc, p. Valerijan Jenko, p. Janez Tretjak,
p. Ciril A. Božič, p. Adrew Granz

Dovolil je pod pogojem, da gradimo z lastnimi sredstvi in da krajevni župnik da privoljenje. Ta je to rad dovolil, ker je bilo v mejah njegove župnije le okrog 10 naših družin. Tako smo cerkev priredili za našo službo božjo, Franc

Klemenc je napravil lepo ozadje za oltar, Jože Cetin pa prvi oltar (ki je sedaj na stranskem oltarju Srca Jezusovega). Na Silvestrovo leta 1969 smo cerkev blagoslovili, na novo leto 1970 pa je bila v njej prva sveta maša in popoldne že tudi prvi krst. Takoj smo sklenili, da bomo cerkev obzidali. Načrt nam je napravil inženir Ivan Žigon. Rojaki so priskočili na pomoč s prispevki in delom. Gradnja se je začela. Med tem smo tudi dobili dragoceno pomoč, ko sta prišli k nam prvi dve sestri. Ruben Scarf nam je poslal gradbeno ekipo (cost price), veliko dela so opravili tudi naši rojaki sami. Tako je bila gradnja končana v začetku januarja. V nedeljo, 14. januarja 1973, nam je ljubljanski pomožni škof Lenič cerkev blagoslovil. Navzoč je bil tudi provincial pater Marijan Valenčak, č.g. Vinko Zaletel, dr. Ivan Mikula in veliko število rojakov. Naslednjo nedeljo, 21. januarja, pa je škof Lenič birmal 69 naših mladih rojakov. Leta 1983 nam je nadškof dr. Alojzij Šuštar ob svojem obisku blagoslovil dvorano in tudi birmal 28 mladih fantov in deklet.

Petdeset let je lepa doba, da imamo slovensko dušno pastirstvo. Ob tej obletnici pa se vprašajmo - tako dušni pastirji, kot verniki: kako smo ves ta čas sodelovali z božjo milostjo? Ali so nam bili ti zunanji objekti, stavbe, res v pomoč pri gradnji božjega kraljestva v naših dušah? Nam resnično pomagajo pri duhovnem dozorevanju?

Ko nam je škof Lenič blagoslavljal cerkev, je govoril: »Vi ste gradili cerkev, cerkev pa naj vas gradi: dajte se tudi sami vzdati kot živi kamni za duhovno hišo, za sveto duhovstvo, da boste darovali duhovne daritve, Bogu prijetne po Jezusu Kristusu«.

PAX ET BONUM

MIR IN DOBRO

Delovanje slovenskih frančiškanov
in redovnih sester skozi 50 let v Avstraliji 1951 - 2001
The presence of Slovenian Franciscan priests
and nuns in Australia
from 1951 to 2001

Draga Gelt
Veronika Ferfolja

Slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji
The Slovenian Religious and Cultural Centres in Australia
Melbourne 2001

V nedeljo, 9. septembra, je bila v Adelaidi in 16. septembra 2001 v Melbournu PREDSTAVITEV NOVE KNJIGE PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO. Knjigo sta ob zlatem jubileju slovenskih frančiškanov v Avstraliji pripravili Draga Gelt in Veronika Ferfolja. Naj jima bo tukaj izrečena iskrena zahvala za veliko in dragoceno delo. Knjiga je izreden dokument časa, ki ste ga živeli in oblikovali tudi vi. Dobite jo v vseh naših verskih središčih. Prednaročniška cena je bila 25 dolarjev (brez poštne), v prosti prodaji je sedaj 30 dolarjev. Lepo in zanimivo branje z mnogimi fotografijami vam bo popestrilo čas. Najrajši vidimo, če lahko knjigo osebno ali po prijateljih dvignete v vašem verskem središču ali takrat, ko pride pater maševat v vam najbližji kraj, sicer jo bomo morali poslati po pošti. Poština pa je precej draga. Sliko na ovitku je izdelala Zorka Černjak, knjigo je tiskal Ernest Orel (Finsbury Printing) v Adelaidi. Obema in še enkrat vsem sodelavcem pri tem odgovornem in velikem projektu iskrena hvala!

IZ POPOTNE TORBE PATRA FILIPA

Na sejah bratov frančiškanov, pastoralnih delavcev v Verskih in kulturnih središčih v Adelaide-Hindmarsh, Melbourne-Kew in Sydney-Merrylands smo načrtali potek slavlja ob 50-letnici prihoda slovenskih frančiškanov med izseljence v Avstraliji in zlatem jubileju izhajanja »Misli«, ki naj bi povezovale Slovence na Petem kontinentu.

Ugotovili smo, da bo najbolje in morda najmanj križarjenja po kontinentu, če začnemo s slavljem v Zahodni Avstraliji-W.A. Že par dni pred prihodom gostov na avstralska tla v Perth sem pohitel v W.A. v zavesti, da gospod škof dr. Kramberger in provincial pater Stane ne bosta imela dovolj časa za obiske bolnikov, sem le te pred njunim prihodom obiskal in se z verniki kraja pogovoril o slavlju, ki je pred nami. V soboto 18. avgusta 2001 dopoldne, sem se podal še z nekaterimi rojaki na letališče, kjer smo slavnostna gosta sprejeli. Skupaj smo se odpeljali k dobrotnikom Slavku in Anici Tomšič, ki že desetletja skrbita za duhovnike in škofo, kadar pridejo na pastoralni obisk.

Zadnja desetletja za pastoralo pri njih skrbimo patri iz Sydneya, ker sva tam dva. Redni obiski pri njih so navadno kak teden po veliki noči in to od sobote do ponedeljka - osem dni. Ob nedeljah je sveta maša v cerkvi sv. Kierana, med tednom pa pri gostiteljih ali pa bolnikih in slovenskih družinah, ki jih ob tej priliki obiskujemo. V nedeljo, 19. avgusta, smo začeli z jubilejnimi slovesnostmi, zahvalno sveto mašo ob 2.30 popoldne. Jubilejnemu zahvalnemu slavlju Bogu in bratom frančiškanom, sta gospod škof in pater provincial izrekla hvaležnost vsemu ljudstvu, ki skrbi za božjo hišo, za pastoralne delavce in z njimi sodeluje in sta nekaterim izmed njih

izročila priznanja, ki pa je veljalo, kakor tukaj, tako tudi drugod, vsem dobrotnikom, vsemu božjemu ljudstvu. Po kratkem razgovoru z rojaki pred cerkvijo, smo se odzvali vabilu vodstva Slovenskega društva in tam nadaljevali z izmenjavami misli in večerjo. Hvaležni so bili, da smo pri njih v Perthu začeli s slavlji, četudi jih je bolj malo. Čutili so, da upoštevamo vsakega posameznika, ne le velike skupine. V ponedeljek, na god sv. Bernarda, smo poromali k benediktincem v New Norcia, kjer smo si ogledali opatijo, v samostan smo smeli samo moški in potem v njihovi cerkvi opravili Najsvetejšo daritev. Očetje benediktinci so lepo sprejeli gospoda škofa in provinciala, kot benediktinci z Monte Subasio sv. Frančiška in njegove prve brate. Po primerni malici, ki so jo prinesle skrbne gospodinje, smo se napotili proti Perthu, a smo se ustavili še na mali novejši božji poti pri Mariji od zdravja v Bulsbroocku.

Bogatim dnem v zahodni Avstraliji je sledilo slovo in pot v Melbourne. Po slovesnem sprejemu na letališču smo krenili v Kew, kjer smo se zadržali kar teden dni, od 21. do 29. avgusta. V tem času smo prevozili kar precej kilometrov po materi zemlji, obiskali smo namreč posamezna društva, dodali še dobrih dvajset kilometrov za St. Albans, v Morvell jih je bilo okrog 150, v Geelong blizu 90, do Wodonge pa kar 310. Kar pa sta slavnostna gosta doživljala pri sv. Cirilu in Metodu in mi z njima, smo brali v septembrski številki Misli, na straneh od 196 do 202.

Lepi bogati dnevi, ki smo jih vsi bratje v tem kraju doživljali, misijonarka Marija Anžič, ki je prišla v pomoč pri urejanju Misli in delu na misijonu ter verno ljudstvo z nami, so kljub seji naše bratske skupnosti prehitro minili.

In že smo se podali na letališče za Brisbane v Kraljičino deželo (QLD). Prijatelji in dobrotniki so nas že čakali. Cudermanova Anica je v imenu vseh gospodu škofu in patru provincialu izrekla dobrodošlico in jima podarila slovenski šopek. Po slikanju, ki je v navadi, smo se podali v avtomobil prijatelja Mirka Cudermana, ki nas je peljal v hribe dobrih 100 kilometrov daleč na Mt. Mee. Tu je za nas poskrbela skrbna mama Anica. Jutro v gorskem svetu je bilo čudovito, hladno. Dokaj zgodaj smo se podali na pot. Najprej smo obiskali krajevno župnijsko cerkev in župnika v Woodfordu, na poti proti Coboolture smo si ogledali živalski vrt, šli na Bribie Island k bolnikom Pavli iz Idrije in njenemu možu Juriju iz Dalmacije, pa tudi Visočnikovima. Ko smo šli z otoka, smo obiskali še nekaj bolnikov (Ano, Janeza,...), si ogledali mesto in posebej stolnico ter pohiteli v Cornubio, kjer je bilo v društveni dvorani prijateljsko srečanje, večerja in kmalu nato zahvalna sveta maša. Prav lepo je poskrbela da nam je bilo lepo, gospa Marica, predsednica društva Planinka. Hvaležni Bogu in vsem smo se poslovili in se podali dobrih 100 kilometrov daleč k počitku na Mt. Mee k Cudermanovim. Verjetno bi imeli bližje do Planinke, če ne bi bila prav v tem času v domovini na dopustu naša dobrotnika Jože Vah, doma iz Zgorja pri Kozjanskem in njegova žena Albina. In spet smo se odločili za 100 kilometrov in šli z letalom v Sydney. O slavlju v tem kraju in okolici, kot na slavnostnem društvu, v Figtreeju (95km), v Canberri-Garanu (280km), pri sv. Petru in Pavlu, o obisku v Penrose Parku (125km od Merrylandsa) in

obisku v slovenski kapelici v parku smo prebrali članek v septembrski številki Misli (stran 210 do 212). Kakor povsod, smo v Newcastlu po jubilejnem slavlju v cerkvi, dvorani ob prijateljskem pogovoru prisluhnili zahvali gospodu škofu Francu in provincialu patru Stanetu. V pozdravnem govoru je gospod Ivo Klopčič posebej dodal zahvalo patru Valerijanu, ki je v vseh 38. letih (s sodelavci, ki jih je imel dobrih 30 let; le približno 8 let je bil sam; dva sta bila v Sydneyu, pater Lovrenc (5 let), oziroma pater Ciril (10 let), ostali pa manj) očetovsko skrbijo za dokaj oddaljeno (150 km) skupino dobrih ljudi.

In še ogled olimpijskega centra, mesta z mnogimi lepotami, ob pomoči častnega generalnega konzula gospoda Alfreda Brežnika, po kosilu s častnim generalnim konzulom Dušanom Lajovicem, smo šli k sv. Rafaelu in pod njegovim okriljem prenočili, ter se 6. septembra zgodaj zjutraj odpeljali na zadnje jubilejno slavje v Adelaide (1167 km) in komaj smo prišli k Sv. Družini v West Hindmarsh 51 Young Ave, nas je pater Janez odpeljal v približno 400 km oddaljeno Milduro, o tem smo brali v prejšnji številki Misli na straneh 215 in 216.

Po maši v Berriju, 7. septembra 2001

Ko sta slavnostna gosta: provincial pater Stane in gospod škof Franc 11. septembra 2001 odšla preko Frankfurta v domovino, se je začel pripravljati na dopust pater Janez Tretjak in je zaradi »nezgode« Ansetta odšel že dan pred določenim 15.9, ker je moral z avtobusom v Melbourne in šele potem z mednarodnim letalom naprej. V času njegovega zasluženega dopusta za božje ljudstvo in »Janezovo farmo« skrbiva podpisani pater Filip (do 19. oktobra) in pater Valerijan Jenko do njegove vrnitve na določeno pastoralno mesto.

Utemeljitev za odlikovanje sv. Cirila in Metoda

Slovenci v Avstraliji letos praznujejo 50-letnico prihoda prvih Frančiškovih bratov. Iz ZDA sta leta 1951 prišla pater Beno Korbič in pater Klavdij Okorn. Kakor je sv. Frančišek pošiljal brate po dva in dva, da bi ljudem prinašali veselo oznanilo odrešenja ter jih vabili k spreobrnjenju in pokori, tako sta tudi ona dva odšla k ljudem, k Slovencem, da bi z njimi delila radosti in bremena življenja in da bi jim približevala evangelijsko oznanilo Jezusa Kristusa, da je Bog ljubezen.

Ko sta začela pastoralno delovati med Slovenci, sta spoznala, da so razseljeni po celem kontinentu. Nemogoče je bilo, da bi jih redno osebno srečevala in nagovarjala, zato sta ustanovila mesečnik Misli, s katerim sta dosegla tudi najbolj oddaljene. S pisano besedo sta začela potrjevati in oblikovati njihovo vero, ki je v razdaljah oceana ohranjala njihovo človeško pokončnost pa tudi narodno zavest ter ljubezen in skrb za bogastvo in lepoto materinega jezika, da v tujem, za marsikoga tudi neprijaznem svetu, ne bi izgubili svojih korenin.

S tem sta postavila temelje pastoralnega in narodnostnega delovanja med Slovenci v Avstraliji. Njima so kasneje sledili

*Slovenska škofovska konferenca
podeljuje svoje najvišje priznanje,*

Odlicje sv. Cirila in Metoda,

vsem Frančiškovim bratom,

ki so delovali in še delujejo

med Slovenci v Avstraliji,

*za njihovo petdesetletno zvesto in
požrtvovalno služenje.*

+ Franc Rode

msgr. Franc Rode

predsednik

Slovenske škofovske konference

Zjubljana, 26. junija 2001

drugi. Prihajali so iz raznih koncev sveta, da bi po svojih najboljših močeh ohranjali krščanstvo in slovenstvo med našimi ljudmi. To spremljanje slovenskega človeka se ni prekinilo vse do današnjega dne. Največji del tega bogatega časa pa sta s svojim delovanjem zaznamovala pater Bazilij Valentin, ki se je že preselil v večnost in pater Valerijan Jenko, ki zvesto opravlja svoje poslanstvo v Sydneyu.

Vsem bratom Frančiškanom, ki so delovali med Slovenci v Avstraliji, želi Slovenska škofovska konferenca ob 50-letnici prihoda na to celino, izreči priznanje za njihovo delo in jim podeljuje odlikovanje sv. Cirila in Metoda.

msgr. Franc Rode
predsednik Slovenske škofovske
konference

1851
2001

MOHORJEVA

150 LET MOHORJEVE DRUŽBE

dr. Franc Kramberger

Slovenski namen apostolata molitve za letošnji september se glasi: »Da bi nas zgled blaženega A. M. Slomška navdihoval pri delu za splošno in versko izobrazbo.« Najlepši zgled tega dela je dal Slomšek z ustanovitvijo Mohorjeve družbe pred 150 leti.

Z žalostjo je ugotovil: »Mladi so pisali svoj slovenski jezik v nemški pisavi, z nemškimi črkami, zato niso znali in niso mogli brati. Učitelji in duhovniki so slovenski vinograd po nemško obdelovali, zato ni bilo pravih sadov, ne izobrazbe, ne vzgoje, ne omike in slovenski narod ni imel pravega obraza. Slovenske knjige ni bilo videti ne v cerkvah, ne v šolah, ne doma.« To ga je vzpodbudilo, da je napisal za mladino učbenik »Blaže in Nežica v nedeljski šoli.« Z njim je Slomšek poklical slovensko mladino v slovensko šolo, ji vzbujal željo po slovenski izobrazbi ter ljubezen do jezika in knjige. Mladini je hotel požlahniti razum in srce, jo naučiti plemenitega mišljenja in čutenja, dobrote, poštenosti, skratka vsega, kar je imenoval omika ali kultura.

Za odrasle pa je poskrbel z Mohorjevo družbo. Čeprav sta deželna in državna oblast Slomškovo prošnjo ostro zavrnila in ustanovitev družbe prepovedali, Slomšek ni odnehal. Skupaj z Andrejem Einspillerjem, kaplanom v Celovcu, in Antonom Janežičem, učiteljem slovenskega jezika, je leta 1851 ustanovil

Mohorjevo družbo. S 150-letno tradicijo je Mohorjeva družba naša najstarejša in še vedno delujoča knjižna ustanova ali založba, ki je vsako leto dala vsaj tri knjige ali več. Z njo je Slomšek dal slovenskemu človeku izkaznico slovenske izobrazbe, spričevalo kulturne enakovrednosti drugim evropskim narodom. S to ustanovo smo Slovenci postali pred 150 leti domačini v hiši evropske kulture.

Mohorjeva družba je narod učila brati, pisati, peti, moliti in ga vodila da sedanje kulture (Franc Finžgar), je bila in je dokaz naše življenjske moči in moči našega duha (Ivan Pregelj), je vzgojiteljica naše narodne zavesti, saj so se po njeni zaslugi slovenska narodna ozemlja ohranila slovenska (J. Moder), je učila naše kmete umnega in naprednega kmetijstva, kletarstva, sadjarstva, živinoreje,... Ni čudno, da so naši predniki hranili Mohorjevke kot domačo svetinjo in jih izročali iz roda v rod kot dragoceno dediščino.

V 150 letih je MD natisnila kar 37 milijonov pod več kot 2400 različnimi naslovi, napisalo jih je več kot 1200 avtorjev. Leta 1918 je število rednih članov družbe bilo 90.512 (leta 2000 je bilo v Sloveniji le 915 rednih naročnikov) in leta 1946 je izšel Mohorjev koledar v 97.000 izvodih. Vse to dokazuje, da je bila MD nekakšna »ljudska univerza«, v kateri se je kovala identiteta slovenskega vernega človeka

oma, v zamejstvu in med izseljenci.

Če se v preteklosti Mohorjeve družbe zbiramo s hvaležnostjo in zadoščenjem, pa se razbiramo v njeno prihodnost s čutom odgovornosti za našo splošno in versko izobrazbo.

Hvala Mohorjevi družbi v Celovcu, Gorici in Celju za bogato knjižno biro, ki smo jo od vas dobili Slovenci v Avstraliji. Bog lonaj in Bog vas živi!

VIVAT, FLOREAT!

Alojz Rebula - slavnostni govor na praznovanju 150-letnice Mohorjeve družbe

Če je v tisočletni zgodovini slovenskega naroda kakšen datum, ki je vreden, da ga zapišemo z zlatimi številkami, je to tisti 27. julij 1851, ko je v Celovcu osem koroških domoljubov s posebnim razglasom napovedalo razglasitev Mohorjeve družbe.

Naj na dan, ko proslavljamo ta dogodek, z vso častjo izpostavimo imena te žlahtne osmerice: Andrej Einspieler, Franjo Zorčič, Jožef Rozman, Andrej Janežič, Dragorin Robida, Marija Majar, Balant Lesjak, Gregor Somer.

Iz razumljivih razlogov je manjkal podpis človeka, ki je bil dejansko duša tega podviga, Antona Martina Slomška, že šesto leto škofa v Št. Andražu v Labotski dolini.

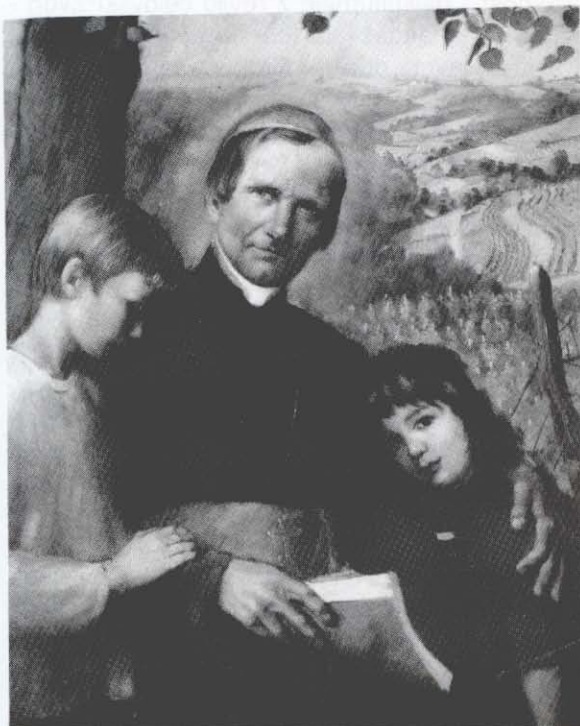
Skladno z genijem naroda, bolj nagnjenega k privzemanju kot k izvirnemu tveganju, Slomšek do te zamisli ni prišel sam. Prevzel jo je od sosedov. Vzgled so mu bili ne samo nemški katoličani s svojim Mecharistenverein, ampak še bolj češki z Društvom sv. Janeza Nepomuka. Ti so v omenjenem razglasu tudi izrecno omenjeni.

Kar se samega razglasa tiče, ga lahko označimo za žlahten dokument krščanskega humanizma, posebno dragocen glede na to, da je bil napisan komaj tri leta po viharnem letu 1848. V njem

so omenjeni ne samo češki, ampak celo nemški »bratje«. Še več, v njem najdemo izraz »prijatelji človeškega rodu«, kar je tudi duh Prešernove Zdravljice.

Program, ki se je za novo društvo predvideval, ne bi migel biti plemenitejši: »Slovenski narod na višjo stopnjo prave krščanske omike in izobraženosti povzdigniti«.

Krščanska označenost je priporočala društvo vernim slovenskim ljudem, ne pa slovenkemu in nemškemu liberalizmu. Koliko preizkušenj je potem čakalo to društvo, pozneje preimenovano v Mohorjevo družbo!

Naj omenimo nekaj postaj na njenem križevem potu. Najprej začetni vladni ne Slomšku. Zatem nasprotovanje, da bi si uredila svojo tiskarno v Celovcu. Dalje prepoved, ki jo je dala Samostalna demokratska stranka, da bi se iz begunjskih Prevalj preselila v Celje. Vrh Golgoté je zaznamovala nemška okupacija, ko je njena moderna tiskarna morala namesto slovenskih knjig tiskati nacistično Zillier Zeitung. In zadnja postaja: jugoslovanska komunistična diktatura, ki si Slomškove ustanove

sicer ni upala ukiniti, a jo je vsestransko ovirala, tako s posegi tajne policije, z domnevnim pomanjkanjem papirja in s konkurenco režimske Prešernove družbe.

Vendar lahko tvegamo vtis, da se v teh 150 letih božja roka le ni odtegnila od Mohorjeve hiše: Splošno znan je fantastičen rekord, do katerega se je vzpela s številom svojih udov leta 1918: 90.412! Mohorska knjiga je preplavila Slovenijo, njene sinove pa je spremljala tudi v izseljenstvo, v rudnike Westfalije in železarne Colorada, med 1. svetovno vojno pa v strelske jarke ruske in italijanske fronte.

Na Koroškem se Mohorjeva družba posebno po 2. svetovni vojni ni omejila na založniško dejavnost - najkulturneje z revijo celovski Zvon - ampak se je angažirala tudi na področju vzgoje, šolstva in javnih občil, v širokem narodotvornem izžarevanju.

A če je bil prvi nagovorjenec Mohorjeve družbe preprost slovenski človek, se s tem ni odpovedala višji kulturni ambiciji. Tako je po drugi svetovni vojni izdala izbrane spise avtorjev, ki niso imeli dostopa v uradni Panteon: Meška, Finžgarja, Detelo, Janžekoviča, Trstenjaka. A da se Mohorjeva družba ni omejevala na slovenski kulturni prostor, dokazuje njena verjetno najelitnejša od njenih izdaj - Avguštinove Izpovedi ob sodelovanju dveh mojstrov, prevajalskega mojstra Antona Sovreta in likovnega mojstra Jožeta Plečnika. Drug njen elitni založniški dosežek, komaj natisnjeno Sovretovo Zgodovino starih Grkov, pa je v nacistično barbarstvo zmlelo v papirnici v Radečah.

Nekoč vseslovenska Mohorjeva družba stopa v novo tisočletje razdeljena na tri veje - na celjsko, ter zamejski goriško in celovško. Stopa v razkristjanjen in nihilističen prostor, čedalje manj dovzeten za humanistično, kaj šele krščansko sporočilo. Stopa v kulturno atmosfero, kjer elektronika izpodriva njen osnovni inštrument, knjigo. Stopa v dobo vrednostne praznine in novega poganstva.

Ta situacija more njeno kulturno vlogo samo aktualizirati. Kaj more biti aktualnejše kot klicati slovenskega človeka k zvestobi tisti krščanski kulturi, ki je ustvarila tudi njegovo evropskost? Kaj more biti aktualnejše za krščansko založbo, po beatifikaciji njenega ustanovitelja, kakor služiti neminljivemu sporočilu Njega, ki se je proglasil za Pot, Resnico in Življenje?

Med slovenskimi založbami naj bi Mohorjeva družba poleg primata starosti ohranila primat duha, ostala naj bi kar je bila teh 150 let, žarišče smisla slovenskemu narodu in slovenskemu človeku.

Če smo prej častno izpostavili osmerico ustanoviteljev Mohorjeve družbe, naj na koncu isto čast izkažemo vsaj nekaterim najvidnejšim in najmarljivejšim delavcem na njeni kulturni njivi. Naj omenimo na primer njene urednike Finžgarja, Pogačnika, Dolenca in Bordona, sodelavce profesorje Šolarja, Koblarja in Smoleja.

Za goriško Mohorjevo družbo naj bo prav tako častno omenjen Rudolf Klinec, za celovško pa Janez Hornbock.

Verjeti smemo, da se danes vsi ti pokojni delavci na Mohorjevi njivi in z njimi stotisoči pokojni mohorjanov veselijo z nami v večni Sloveniji in kličejo Slomškovi ustanovi: vivat, floreat!

Mozaik sv. Mohorja v Celovcu

Predsednik Milan Kučan je podelil odličja trem Mohorjevim družbam ob 150-letnici ustanovitve Mohorjeve družbe na predlog Slovenske Akademije znanosti in umetnosti, Slovenske matice in Društva slovenskih pisateljev z zlatim častnim znakom svobode Republike Slovenije odlikoval Mohorjevo družbo v Celju, Celovcu in Gorici. Odlikovanja jim je dodelil za njihovo dolgotrajno, kulturno in duhovno poslanstvo, posebno za neutrudno širjenje slovenske knjige in utrjevanje narodne zavesti med Slovenci doma in po svetu.

Sveti

Frančišek Asiški

30

Bratje so odvrnili:

»Oče, pošlji nas kamor hočeš, prav radi izpolnimo tvojo voljo. A ti, oče, nam pomagaj z molitvijo, da bomo izpolnili tvojo zapoved. Zakaj, glej, mladi smo in še nikoli nismo bili izven Italije. In nič ne poznamo naroda, ki gremo k njemu. Vendar vemo, da se dvigajo Saraceni zoper kristjane. A učeni nismo in ne znamo arabskega jezika. In ko nas bodo zagledali v takih skromnih oblekah in s konopcem opasane, se nam bodo smejali in dejali, da smo neumni. In ne bodo nas poslušali. Zatorej smo zelo potrebni tvojih molitev. Ah, dobri oče, kaj se moramo zares ločiti od tebe? Kako bomo mogli izpolnjevati brez tebe voljo božjo?«

V dno duše so segle Frančišku te besede in dejal je s poudarkom:

»Na Boga se zanesite, sinovi moji! On, ki vas pošilja, vam bo dal tudi moči in vam bo pomagal, kakor je njemu všeč!«

Tedaj so bratje pred Frančiškom pokleknili, razjokali so se, mu poljubili roko in prosili njegovega blagoslova.

In tudi Frančišek se je razjokal, pogledal je proti nebu in jih blagoslovil, rekoč:

»Blagoslov Boga Očeta pridi na vas, kakor je prišel na apostole! Okrepi naj vas in naj vas vodi in tolaži v bridkostih! In ne bojte se, zakaj

Gospod je z vami in se bo bojeval za vas!«

2. Pisma za na pot

Kardinal Hugolin pa je poskrbel, da so dobili vsi bratje priporočilo od papeža za na pot. Papež Honorij III. je zapisal:

»Ker so se odrekli naši ljubi sinovi, brat Frančišek in njegovi tovariši, ničemurnostim tega sveta in so si izvolili tako pot, ki jo odobrava rimska Cerkev, in hočejo po zgledu apostolov oznanjati besedo božjo po različnih krajih, vas vse opozarjamo in prosimo v Gospodu s tem apostolskim pismom, da sprejmete, kot katoličani in verniki, poslanca tega pisma in vidite v njih brate tega reda. Da ste jim dobri, če pridejo k vam, in jim pomagata zaradi časti božje in glede na nas!«

Frančišek je dodal še troje pisem: eno za duhovnike, drugo za posvetno gosposko, tretje za predstojnike svojih bratov.

Duhovnikom je pisal: »Častite gospode v Jezusu Kristusu, vse duhovnike, ki so na zemlji in živijo v katoliški veri, pozdravlja brat Frančišek, vaš najnižji služabnik, in vam poljublja nogo.

Ker sem preslab, da bi vam bil to, kar bi moral biti, vas prosim, da vzamete za dobro te moje besede. Vsi duhovni se spomnite velikega greha, ki ga nekateri zakrivijo nevede, ko žalijo

presveto Telo in Kri našega Gospoda Jezusa Kristusa in svete besede, ki z njimi izpreminjajo kruh in vino... Da bi pomislili vsi, ki se udeležujejo the svetih skrivnosti, kako so po nekaterih krajih slabi kelihi, kakšne so mašne knjige in druge priprave. Časih se zgodi, da kdo pohodi Njegovo ime, ki je kje napisano. Kaj nismo toliko verni, da bi občutili vse te žalitve, ki jih Bog prestaja, poln dobrote, ki se nam daje v roke, ki se Ga dotikamo in Ga prejemamo vsak dan pri sv. obhajilu? Koj hočemo popraviti vse te napake in še vse druge in jih ne smemo zagrešiti nikoli več. Koderkoli vidimo, da ni dostojno spravljeno Telo našega Gospoda, ga odstranimo in zaprimo drugam z vso dostojno častjo. Skrbimo tudi za to, da pobereмо lističe, ki je na Njih njegovo ime in Njegove besede, in so na nedostojnih krajih. Vemo, da se moramo brigati za vse te stvari, saj je tako zaukazal naš Gospod in je tako zapovedala sveta Cerkev, naša mati. Kdor se pregreši v tem, naj pomisli, da se bo moral radi tega zagovarjati na sodni dan pred našim Gospodom Jezusom Kristusom. Vsi oni, ki bodo dali to pismo prepisati in ga bodo razširjali, naj bodo prepričani, da jih bo Bog blagoslovil. Da bi vas vse duhovnike, ki ste moji gospodarji, napolnil

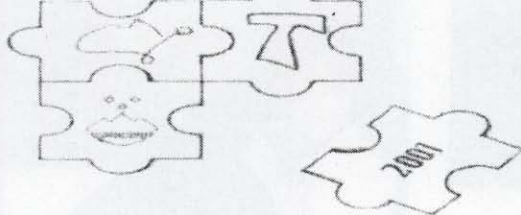
naš Gospod Jezus Kristus s svojo milostjo in vam dal moči.«

Posvetni gosposki je napisal :»Vse oblastnike, državnike, konzule, sodnike in uradnike na vsej zemlji in vse one, ki prejmejo to pismo, pozdravlja v Gospodu vaš najnižji služabnik, brat Frančišek, in vam želi miru. Dobro premislite, da se bliža dan smrti! Zato vas prosim z vsem mogočim spoštovanjem, da ne pozabite v gneči posvetnih opravkov Boga in da ne žalite njegovih besed. Zakaj, vsi oni, ki se oddaljijo od Gospoda, so prekleti in On jih bo pozabil. Na dan smrti jim bo vzel vse, o čemer so menili, da je njihova last. Čim bogatejši in mogočnejši so bili na tem svetu, tem večje muke bodo morali prestati v peklu. Torej vam svetujem, da se resnično skesate, kar je največ. In da v vsej ponižnosti in ljubezni prejemate sv. obhajilo v spomin na Njegovo trpljenje. Da v vsem izkazujete Bogu čast, ki vas je tudi On počastil s tem, da vam je izročil vodstvo svojega ljudstva. In da se sleherni večer spomnite, da morate častiti tega Gospoda in se mu zahvaliti. Če ne boste storili tega, tedaj vedite, da se boste morali zagovarjati na dan sodbe. Bog bo blagoslovil vse tiste, ki bodo imeli to pisanje in se ravnali po njem.«

se nadaljuje

*Po maši narodov,
14. oktobra 2001,
smo se zbrali pri kipu
sv. Frančiška pred
stolnico v Melbournu.*

FUSION

KEEP THE TRADITION · DISCOVER THE NEW!

SLOVENSKI KONCERT V SYDNEYU

Letos smo imeli **27. mladinski koncert**, ki se odslej imenuje **slovenski koncert**. Namenjen je mladini kot tudi starejšim. Vsakoletni koncert je v priredbi slovenskih verskih središč iz Sydneya, Melbourn in Adelaide. Koncert so letos pripravili mladi iz Sydneya.

Letošnji koncert je bil v letu, ko praznujemo več pomembnih obletnic, ki sovpadajo. Zato ime ali **geslo koncerta FUSION**: Prvi koncert v 3. tisočletju, prvi v 21. stoletju, ob 100-letnici avstralske federacije, ob 50-letnici slovenskega dušnega pastirstva v Avstraliji, ko sta prišla v Avstralijo patra Beno Korbič in pater Klavdij Okorn, oba slovenska frančiškana iz Lemonta v Združenih državah Amerike. Tu sta začela pastirovanje med našimi rojaki. Začela sta izdajati tudi slovenski mesečnik "Misli", ki izhaja že petdeseto leto. To njuno delo danes nadaljujejo slovenski frančiškani. Letos je tudi desetletnica odkar smo Slovenci dobili svojo državo. - Vse to je bilo kot praznična uvertura v večer pesmi in plesa ter vesele mladosti.

Poseben pozdrav je bil namenjen gostom: gospe Heleni Drnovšek-Zorko (odpravnici poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji), g. Alfredu Brežniku (častnemu generalnemu konzulu Republike Slovenije v Avstraliji z družino), gospe Saši Lajovic (soprogi častnega generalnega konzula za Novo Zelandijo g. Dušana Lajovica - g. Dušan je bil v Sloveniji), svetniku občine Holroyd Petru

Herlingerju, g. Cvetku Faležu in ženi Adi (predsedniku Slovenskega narodnega sveta), p. Cirilu Božiču, misijonarki Mariji Anžič in vsem iz Melbourn, p. Valerijanu Jenku in vsem iz Sydneya, Wollongonga in rojakom iz domovine, ki so bili na obisku pri svojih sorodnikih v Avstraliji.

Program, ki sta ga simpatično povezovali Julie in Michele Brcar, je potekal takole:

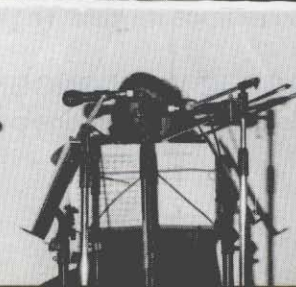
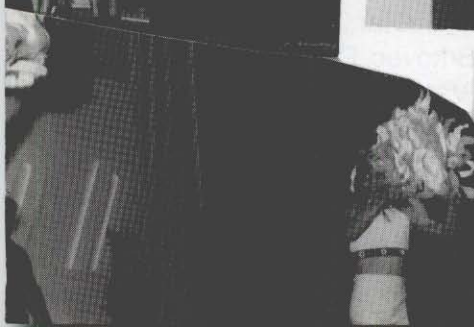
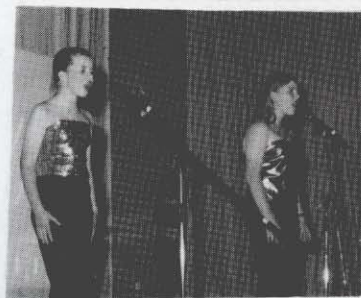
1. Prvo točko nam je predstavila Stephanie Šuber in njena najboljša prijateljica Jessica Murko. Mama od Stephanie je pred leti nastopala na številnih koncertih. Njena družina sedaj ohranja to tradicijo. Mama Kristina je pripravila Stephanie in Jessico za ta nastop.

2. Sledil je pevski zbor JUŽNE ZVEZDE, katerega nastopajoči so bili: Celeste Kalan, Ana O'Reilly, Irenka Bell, Mary Simčič, Danica Grželj, Danica Šajn, Brigita Bezjak, Renee and Tamara Letnar, Uroš Ergaver, Carmen Fuderanan, Shani Tumlos, Rebecca and Paula Keen. Nastopili so tudi učenci Slomškove šole: Daniel, Stephanie and Andrew Šuber, Daniel Samsa, Luka and Lana Gojak, Sarah Košorok, Brendan Dekleva, Nicholas Kobal, Lauren Stariha, David and Kiera Galbraith, Mitchell and Luke Bleasing, Nadija Laznik, Jessica and Olivia Murko.

Matthew Košorok in Kris Dekleva pa sta jih spremljala na kitaro. Zapeli so tri pesmi: Zbadljivka; Kje so tiste stezice in Kje so moje rožice.

3. Sabina Vogrin in Wendy Cestnik sta

nastopili sta že na številnih koncertih. Zapeli sta Avsenikovo pesem Resje že cvete.

4. Stephen Rožanc pridno vadi na klavirju. Tudi lansko leto je nastopil na slovenskem koncertu v Adelaidi.

Stephen je posvetil svoj nastop starim staršem, ki ga vedno podpirajo.

5. FOLKLORNA SKUPINA MALI PREŠEREN je bila ustanovljena pred petindvajsetimi leti na Slovenskem društvu Sydney. Sedanja skupina nastopa že tri leta. Tradicionalni plesi izvirajo iz raznih delov Slovenije. Plesi, ki so jih zaplesali, so iz Notranjske, Dolenjske in Gorenjske.

Zapeli so tudi dve pesmi: Jaz pa pojdem na Gorenjsko in Kaj nam pa morejo. Nastopajoči so bili: Natasha El-Baghd, Amanda Hedl, Rebecca and Paula Keen, Lydia, Natasha in Christina Kopše in M. Brezovnik.

6. Prvi slovenski koncert Mateja Bratine je bil v Sydneyu leta 1997, ko je sedel na kolenih Barbare Smrdel, ki je recitirala pesem. Nastopil je s pesmijo "Moj očka so mi rekli". Matej je požel velik aplavz in pesem je zapel še enkrat. Naslednji dan pa še po sv. maši v cerkvi.

7. Amanda Hedl je članica folklorne skupine Mali Prešeren. Zelo rada igra klavir. Zaigrala je dve skladbi: 2 Part Intention in Raggy Blues.

8. Arnold's First Gig

Ta točka je nastala, ko sta Tanya Andrejaš in Rudi Črnčec gledala Neila Finna, ko je pel na televiziji. Mislila sta, da bi s to točko lahko nastopila prav tako uspešno ali celo bolje. Rudijeva sestra se je ponudila za sodelovanje z violino. Vaje so bile skoraj nemogoče, ker Rudi študira v Melbournu, Jožica in Tanya pa v Sydneyu. Odločili so se, da bodo z nastopom prekosili Neil Finna.

9. Adrian Butinar igra diatonično harmoniko že štiri leta. Poleg glasbe ima rad tudi šport. Zaigral je pesmi: So mamca mi djali, Triglav in Čez zelene trate.

10. ŽENSKI ZBOR IZ WOLLONGONGA prepeva že precej let. Zapeli so narodne pesmi:

Slovenska dežela, Hišica očetova, Tam gori za našo vasjo. Nastopajoči so bili: Marija Pirnat, Vesna Hatežič, Margaret Hatežič, Gizela Mlinarič, Tereza Kropič, Ivanka Žabkar, Olga Žičkar, Barbara Brodnik in organist Andrej Žičkar.

11. Za Wendy Cestnik je bil to že dvanajsti nastop na slovenskem koncertu. Za nastop je izbrala pesem "V njegovh očeh". Na klavirju jo je spremljala Kristina Mesarič.

12. Sestri Rebecca in Paula Keen sta zapeli pesem "Včerajšnje sanje".

13. Marica Kerčmar je s svojo pesmico posegla v preteklost. Pesem pripoveduje o njeni odločitvi in poti v Avstralijo.

14. Kristina Mesarič je zaigrala na piano.

15. Simon, Leah in Melissa Fistrič so nam zapeli pesem "From a Distance". Tako kot vedno so nam ubrano in čuteče zapeli ter nas s pesmijo povedli v svet zahvale in spoznanja.

16. MIMIGABI STRING ENSEMBLE z nastopajočimi Margaret Howard, Natalie Adby, Brigita Bezjak. Zaigrale so na violino in violončelo tri pesmi: Schubertov trio, Žabe in Moja Slovenija.

17. BIG BANG THEORY z nastopajočimi: Damjan Nemeš, Martin Danev, Robert Fisher in Tanya Andrejaš.

18. Melissa Bratina nam je zaigrala na klavir skladbo Duvernoya. Rada pleše in igra klavir.

19. Andrew Fistrič in Alojz Jerič sta uprizorila skeč Kmet in fotograf in nas nasmejala.

20. CERKVENI MEŠANI PEVSKI ZBOR iz Sydneya pod vodstvom Ivana Tomšiča in organistinje Carmen Fuderanan nam je doživeto in navdušeno zapel dve pesmi: Po jezeru in Nazaj v planinski raj. Zbor sestavljajo: Uroš Ergaver, Lojze Magajna, Rudi Jaksetič, Mirko Lukežič, Jože Modrijančič, Jože Košorok, Jože Šuštar, Franc Denev, Ivan Kobal, Zofka Brkovec, Danila Pirjevec, Jerica Grželj, Olga Vatovec, Marija Konrad, Teja Bavčar, Marija Kužnik, Milka Stanič.

23. Skupina Domači fantje, katero sestavljajo

Peter Grivic, Lenti Lenko, Rudi Črnčec, Frank Petelin, so nam zaigrali Slovensko polko in Valček za očeta posvečeno v spomin pokojnih Janka Grivica in Franca Petelina.

28. Vokalna skupina Majda Kosovel, ki jo sestavljajo: Natasha El-Baghd, Amanda Hedl, Paula in Rebecca Keen, Lydia, Natasha in Christina Kopše, Kaja Pondelak, Alex Biscan in M. Brezovnik, nam je zapela pesmi: Za prijatelje; Dan ljubezni; Ne, ne budite me.

29. Sestri Natalie in Tanya Kopše sta nam zapeli pesem Out of Reach.

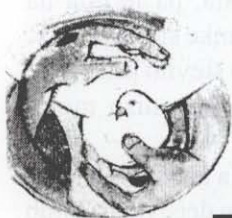
30. James in Tanya Črnčec sta nam zapeli in zaigrali pesem Weir.

31. Zalika Rizmal nam je zapela pesem Kadar sonce. Na klavirju jo je spremljal Lenti Lenko.

32. In za konec koncerta je nastopil še sydneyski ansambel Brez naslova (Untitled) - Matej Košorok s svojimi prijatelji.

Večer so pospremili v jutro s slovensko glasbo harmonikarji Peter, Rudi, Frank in Lenti.

Hvala Julie in Michelle Bracar za predstavitev koncerta.

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Ker že dalj časa ni bilo nobenega glasu iz naše Kraljičine dežele se vam oglašam z mojim poročilom zadnjih dogodkov, da se dopolni kronika o življenju naše skupnosti.

Naj začnem z uspešno predstavo in odličnim nastopom naše radijske skupine 4 EB na tradicionalnem Multicultural Carneval v Kangaroo Point, ki je bil v nedeljo, 17. junija. Kot vsako leto, se je tudi letošnji odbor lepo predstavil s svojo stojnico na tej letni prireditvi, z domačimi dobrotami, potice, štrudelnja in kranjskih klobas s kislim zeljem. Letos nas je mladi Anrew Špilar s harmoniko na odru še posebno lepo predstavil z našimi slovenskimi melodijami. Plesni par v gorenjski narodni noši Stanko Cerar in njegova žena Mary pa sta ob melodiji Andrejeve harmonike plesala naše domače plesne, za kar so želi obilen aplavz tukajšnjega občinstva. Kmalu za tem je 30 slovenskih športnikov obiskalo naše društvo Planinko, ko so se udeležili World Veterans Athletic Championship - tekmovanja v Brisbanu, ki je trajalo od 4. do 14. julija 2001. Na teh mednarodnih igrah so pod slovensko zastavo uspešno zastopali naš narod.

V svoji sredi smo imeli tudi patra Valerijana, ki nas je obiskal prvo nedeljo v avgustu. Kljub kratko odmerjenemu času njegovega oddiha v Queenslandu je prišel med nas na "hribček" društva Planinke, kjer je daroval sv. mašo za naše skupne potrebe in želje. Vsi smo bili veseli njegove očetovske navzočnosti med nami.

Isto nedeljo so na Gold Coastu v cerkvi Srca Jezusovega v Clear Island Waters praznovali mašo narodov. Sv. maša se je začela s procesijo, kjer je bilo navzočih več kot 20 narodnih noš in zastav različnih narodnosti. Slovence je v narodni noši zastopala Jana Čeh. Mašo je daroval škof John Gerry. Večji del liturgije in petja je potekal v jezikih navzočih narodov. Praznovanje se je nadaljevalo v dvorani, kjer so razne etnične skupine nastopile s petjem in plesom.

V Brisbanu je bilo enako praznovanje na nedeljo beguncev in emigrantov 26. avgusta v katedrali sv. Štefana. Začela se je s procesijo zastopnikov navzočih narodnosti v narodnih nošah in zastavicami. Slovence je v narodni noši predstavila Dušica Prgomet, ki je tudi vodila poseben sprevoz

evangeljske knjige. Pri tej sv. maši imenovani "Multicultural Mass", ki jo je daroval nadškof John Battersby, je prevladovalo geslo: Many Cultures – One Home (mnogo kultur - en dom). Imeli smo priliko slišati dobre cerkvene pevske zборе iz Koreje, Filipinov, Samoe in Italije. Po maši smo se zbrali na vrtu katedrale, kjer smo bili postreženi z različnimi etničnimi dobrotami.

V Bundabergu je umrl LEOPOLD KREK, doma iz Dolenjščice pri Škofji Loki. Pokojnik je podlegel raku 16. julija 2001 in zapušča ženo Dragico (poročen oktobra 1965) ter štiri otroke: Roberta, Tonyja, Danyja in Veronica. Dragici in njeni družini naše sožalje.

Za Matico mrtvih sem preko Jakoba Kapeljna, ki je delal dalj časa v centralnem Queenslandu zvedel še za eno tragično smrt. Pokojni JOHN VESEL je bil rojen in živel v Gladstonu kot sin Slavkota in Carmen Vesel ter umrl tragične smrti 25. aprila 2000 v Topez-u, Qld. Njegov oče Slavko Vesel je doma iz Ribnice in je v Gladstonu poznan po svoji avtomobilski firmi VESEL Motors, kot zastopnik Volvo avtomobilov. Slavkotu in Carmen izrekamo naše sožalje.

Med nami smo imeli tudi visoke goste iz domovine. V sredo, 29. avgusta, smo na brisbanskem letališču sprejeli mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja, patra provinciala Staneta Zoreta in našega patra Filipa. Zbralo se nas je kar precej. V narodnih nošah so bili Stanko Cerar, njegova žena Mary in 9-letna Mariah Cuderman, ki je pozdravila gospoda škofa s šopkom rož. V četrtek smo sicer v kratko odmerjenemu času

pogledali nekaj znamenitosti naših krajev – krokodile, kenguruje in koale, obalo Tihega oceana, Mt. Cootho, katedralo sv. Štefana in Brisbane.

Lepo pa je bilo od gostov, da so v tem kratkem času med nami želeli obiskati tudi naše bolnike. Obiskali so Jurija in Pavlo Marinović na Bribie Islandu, ki zaradi bolezni ne moreta priti med nas.

Pavla in Jurij sta v nedeljo, 2. septembra, obhajala 50 letnico poroke. Oba sta bila ob tej priliki visokega jubileja toliko bolj vesela škofovega blagoslova in njegovih toplih besed. Obiskali so tudi Heleno Erlah, Ano Čarman in Janeza Primožiča. V četrtek, 30. avgusta, pa je bila na "hribčku" v dvorani društva Planinke slovenska sv. maša. Čeprav nas je bilo kar lepo število prisotnih, mi je bilo žal za tiste rojake, ki se niso mogli udeležiti tega lepega večera.

Pridiga gospoda škofa je bila zelo pomembna in poučna za nas vse. Dal je pomen dejstvu, da kljub takratnim časom, ko nam je bila domovina mačeha, se je Cerkev izkazala kot prava mati, ki je v skrbi za svoje otroke poslala med nas duhovne očete frančiškane, ki so nam pomagali v težavah, našli delo, kruh in nas učili živeti tako, kot so nas učili starši. Gospod škof je s svojim govorom osvojil srca vseh navzočih in smo mu res lahko hvaležni za trud, da je prišel tako daleč do nas. V petek dopoldne smo se morali od gostov posloviti. Odleteli so iz Brisbana proti Sydneyu.

Lep pozdrav vsem - *Mirko Cuderman*

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA: \$50.-Štefka Smole; \$15 Miha Ulcej; \$10 Neža Tush, Ivan Majcen, Cvetka Košir, Ana Gustin, Julka Paulič, Karel Štrancar, Alojz in Barica Brodnik; \$5.- J. Tomažič. ZA LAČNE: \$500.- L.B.F.I.; \$40 Alojzija Gosak, \$30.- Štefka Smole. ZA CERKEV: \$300.- Alojz Fabijančič

ZA P. PEPIJA: \$400 A.A.; \$250.- L.B.F.I.; \$50.-F.S.; \$40.- Tone Brne; \$10.- Marija Grl. ZA SPOMENIK P. BAZILIIJA: \$50.- L.B.F.I. ZA MISIJONE: \$30.- Štefka Smole. ZA POSINOVLJENE MISIJONARJE: \$200.-L.B.F.I. ZA UBOGE: \$200.-Alojz Fabijančič
HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri obvešča

Konzularne ure bodo:

V nedeljo, 4. novembra 2001, od 11.00 do 13.00 v Bocce klub Lipa, Ashmore, Gold Coast.

V nedeljo, 4. novembra 2001, od 14.00 do 16.00 v društvu Planika, 146 Redland Bay Road, Cornubia.

V nedeljo, 11. novembra 2001, od 15.00 do 17.00 v slovenskem klubu Jadran, 35 Duncans Lane, Diggers Rest.

V ponedeljek, 12. novembra 2001, od 10.00 do 13.00 v verskem središču Kew, 19 Beckett Street, Kew.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: vca@mzz-dkp.sigov.si. Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši strani na internetu:

<http://slovenia.webone.com.au>

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

Razpis Urada za Slovence po svetu za sofinanciranje programov in projektov v letu 2002

V petek, 19. 10. 2001, je v Uradnem listu Republike Slovenije izšel razpis Urada za sofinanciranje projektov Slovencev po svetu za leto 2002. Celotna razpisna dokumentacija je na voljo na internetu: <http://www.sigov.si/mzz/usps/index.html> kjer so na voljo tudi vse informacije in obrazci. Dodatna pojasnila lahko dobite pri gospe Suzani Martinez na Uradu za Slovence, telefon +386 1 478 22 43, lahko pa se obrnete tudi na veleposlaništvo v Canberri.

Vloge morajo prispeti na Urad do najkasneje 26. novembra 2001 in sicer na naslov:

MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE
Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu
Prešernova 25
SI - 1000 LJUBLJANA

*V prebujanju pomladi 2001
ob vznožju Snowy Mountains*

OGLASI

Iščem prijatelja. Ako misliš kot jaz, da človek sam sebi zelo malo pomeni, se mi pridruži. Želim zdravega in aktivnega prijatelja, ki je duševno bogat. Ljubim potovanja in sprehode v naravo in vse, kar je lepo. Starost do 68 let. Telefonsko številko poiščite na uradništvu Misli.

Iščeva žensko za pomoč. Sva starejši zakonski par z novo hišo in novim avtom. Zaradi zdravja sam ne vozim več. Iščeva žensko srednjih let ali mlajšo, ki bi bila pripravljena priti k nam. Naj bi bila Slovenka, poštena in dobrega srca, vešča v kuhinji in da bi vozila avto. V hiši bi imela hrano in stanovanje in mesečno plačo. Z obojestranskim zadovoljstvom bi tudi lahko ostala za stalno pri hiši. Če si pripravljena priti, se nama oglasi na naslov:

Ivan Štrucel, 10 Moore St., Busselton, WA 6280.

sv. družina

ADELAIDE

p. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903

JULIJANA ŠAJN, rojena Škrlj - Šajnova mama se je srečala s svojim Stvarnikom 29. avgusta 2001. Pokojna se je rodila 21. aprila 1915 v Knežaku, kjer je tudi obiskovala osnovno šolo in živela s svojimi starši vse do leta 1940, ko je spoznala Toneta Šajna in sta se v tamkajšnji cerkvi poročila 24. aprila 1940. Njuna sreča ni trajala dolgo, izbruhnila je druga svetovna vojna. Zaradi vernosti in predanosti slovenskemu narodu je bil mož Tone ogrožen od strani komunizma, zato se je umaknil v Trst, sam, brez žene in otrok. Končno je ženi Julijani uspelo, da je z dovoljenjem 21. junija 1951 odšla z otrokoma Petrom in Ivo k možu. Tone je spoznal, da bo tudi v Italiji težko življenje, zato sta se z ženo odločila, da emigrirata v Avstralijo in po treh letih sta zapustila Trst in leta 1954 se podala v neznani svet, takrat vsem obljubljeno deželo Avstralijo, kamor sta prispela aprila istega leta, mesec dni pozneje pa sta se naselila v Royal Parku. Šajnova mama je rada povedala: »Tisto jutro pred našim odhodom smo vsi opravili sveto spoved in duhovnik je daroval sveto mašo za srečno pot in Božje varstvo.« Kljub preizkušnjam v življenju jih je spremljal Božji blagoslov. V Royal Parku si je ob težkem delu Šajnova družina postavila hišo, mož Tone je delal pri Electric Trust, žena pa je vzgajala otroke in delala kot šivilja na domu. Leta 1983 ji je umrl

mož po težki in zahrbtni bolezni. Izgubo moža je z ljubeznijo svojih otrok lažje prenašala, vedno pa ga je pogrešala. Leta 1997 jo je doletela nova preizkušnja, sin Peter ji je zbolel in zahrbna bolezen je terjala svojo žrtev. Sinova smrt jo je strla in na njej je bilo vidno, da se ne more več razveseliti, kot se je prejšnja leta. V decembru leta 1996 je imela možgansko kap brez večjih posledic. Počasi je okrevala, vendar se je njeno življenje spremenilo. Končno je morala zapustiti svoj dom, na katerega je bila tako navezana. Odšla je k hčerki Ivi, poročeni Kresevič, kjer je čutila vso ljubezen in zvestobo, ko ji je stregla ne samo kot mami, ampak kot otroku, ki potrebuje vso nego. Nekaj časa so jo redno pripeljali k maši, zadnje leto pa je bilo tudi to prenaporno za mamo. V času bolezni je hčerka priskrbela, da je bila maša na njenem domu, saj je vsa leta, dokler je bivala v Royal Parku, vsako jutro odšla k maši v samostan, kjer so živele poljske sestre. 31. julija letos jo je zadela ponovna možganska kap. Padala je v nezavest in se ni več prebudila. Pripeljali so jo v Flinders Medical Center. Ob njej sta bila vse dneve hčerka in zet Danilo. Lepo pripravljena na srečanje z Bogom se je 29. avgusta preselila k svojim dragim in Bogu. Dne 31. avgusta smo se zadnjič zbrali ob krsti Šajnovе mame v naši slovenski cerkvi sv. Družine k rožnemu vencu, naslednji dan, 1. septembra, je bila maša

zadušnica, nato smo pokojno mamo pospremili k večnemu počitku na Chanthelhemsko pokopališče in jo položili v grob, kjer čaka vstajenja skupaj z možem Tonetom. Polna cerkev je bila priča, da je bila pokojna mama priljubljena v naši slovenski in tudi avstralski skupnosti.

Hčerki Ivi Kresevič in družini, snahi Silvii in njeni družini in vsem sorodnikom izrekamo v imenu naše skupnosti iskreno sožalje. Pokojna mama Julijana pa naj počiva v miru.

ZAHVALA

Hčerka Iva Kresevič z družino se vsem iskreno zahvaljuje za molitve in izražena sožalja, udeležbo pri rožnem vencu in pogrebu in vsem, posebno sorodnikom, teti Faniki in njeni družini iz Viktorije, ki ste velikodušno darovali namesto rož za vodnjak patra Pepija \$1300. Pokojna Šajnova mama je imela posluh in dobro čuteče srce za misijonarje in duhovnike. Veliko skrb je imela za slovenske duhovnike, ki so prihajali iz Victorije na pastoralni obisk k Slovincem v Južni Avstraliji in tudi duhovnike v slovenskem verskem središču. Bog naj bo njen in vsem bogat plačnik!

p. Janez Tretjak

Pri izjavah gospoda Ahlina bo potreben popravek: namesto Štucin je parkrat napisano Štrucelj. Ko sem bil prav včeraj pri Ahlinu v bolnišnici, sem z njim govoril o patrih pa sem omenil samo imena: pater Klavdij, pater Engelhard, pater Beno in je sam, četudi je bolan in pozablja, v pojasnilo navedel priimke in mu še na misel ni prišel kak Štrucelj, pač pa le Štucin. Je še kaj napak, ne vem. Zdi se mi pametno, da bi kakor to s strani 22, tudi naslednje zbrali in v Mislih opozorili na popravke... Da jih je nekaj pri mojem intervjuju, sem pa menda enim že rekel. Tudi za te velja pravkar navedeno... Bom zbral, kolikor bom našel in poslal na urednišvo. Pa brez zamere...

*Mir in dobro želim in bratsko pozdravljam
pater Filip Rupnik*

Slovesnost zlatega jubileja s škofom dr. Francem Krambergarjem, provincialom p. Stanetom Zoretom, p. Filipom Rupnikom v cerkvi v Adelaidi pri p. Janezu Tretjaku, 9. septembra 2001

sv. rafaël

SYDNEY

p. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Fax: (02) 9682 7692

NAŠI POKOJNI

V četrtek 13. septembra 2001, je v Sutherland bolnišnici v Sydneyu umrl arhitekt JOŽE JEŽ. Rojen je bil 4.4.1911 v Ljubljani. Za svoj poklic arhitekta se je izobraževal v Ljubljani in Pragi. Leta 1948 je odšel v Trst. Leta 1951 je imigriral v Avstralijo. Najprej je bil zaposlen kot arhitekt v Bonegilli. Pozneje je prišel v Sydney in odprl svoj studio na Oxford Street. Delal je za Sydney County Council in pri načrtovanju za Shewron hotel. Nam je napravil načrte za dvorano in sestrsko hišo in je zelo smotrno uredil vse prostore, da dobro služijo namenu. Bil je zelo izkušen in praktičen pri svojem poklicu. Poročen je bil z Ido, r. Bolko, ki je po rodu iz Lokavca. Poleg nje zapušča v Ljubljani hčerko Marijo Krugler, iz prvega zakona, ki je prišla na očetov pogreb. V Ljubljani živita tudi vnuka Barbara in Miha. Jože se je pred leti upokojil in kupil hišo v Queenslandu (Buderim). Vendar sta bila zakonca Jež še vedno v stiku z našim verskim središčem in sta se nas spomnila za praznike. Pogrebna maša za Jožeta je bil opravljena v Merrylandsu v torek, 18. septembra. Nato je sledila upepelitev v Rookwoodu, pepel pa poslan v domovino.

Dne 15. septembra 2001 pa je v Daptu (Wollongong) umrl JAKOB BOŽIČ, ki je bil rojen 1.8.1933 v Brestanici ob Savi. Leta 1956 je prišel v Avstralijo in bil zaposlen v Snowy Mountains. Potem je prišel v Sydney in živel v Marroubra. Leta 1965 se je v Paddingtonu

poročil z Ljudmilo Drmoto. Vodila sta restavracijo v Wollongongu, pozneje sta kupila zemljišče v Kanahooka in tam imela restavracijo. Pripravljena sta bila odstopiti del zemljišča za slovensko kapelo, kjer bi imeli našo službo Božjo. Sploh sta bila oba zelo gostoljubna in smo bili duhovniki in rojaki vedno dobrodošli pri njima. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v Daptu v sredo, 19. septembra, pokopan pa je bil v Lakeside pokopališču, Kanahooka.

Dne 11. avgusta 2001 je v Royal Hospital v Brisbanu preminil ANTON BIZJAK, pokopan je bil na Mt. Gravatt pokopališču. Anton je bil oče petim otrokom: štirje fantje in eno dekle. Več podatkov žal nismo dobili.

Sorodnikom omenjenih pokojnikov izrekamo iskreno sožalje. Naj jim bo Bog tolažnik ob izgubi svojcev, Marija Božja Mati, ki je stala pod križem pa naj jim izprosi vdanost v Božjo voljo.

Službe Božje

FIGTREE - WOLLONGONG, slovenska sveta maša je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, torej 28. oktobra, žegnanje ali proščenje je v nedeljo, 4. novembra (izredna), nato pa spet 11. in 25. novembra, vselej ob peti uri popoldne, v cerkvi Vseh svetnikov, Princes Highway, Figtree.

CANBERRA ima službo Božjo vsak mesec na tretjo nedeljo v cerkvi sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran ACT. Novo ime za to našo cerkev je cerkev Snremenjenja

(Transfiguration), North Woden (upravljana iz Curtina). Čas je ob šesti uri zvečer. Torej 18. novembra, 16. decembra in na Božič, v torek, 25. decembra.

ZLATA OBALA pride na vrsto v soboto, 17. novembra ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Water Island. **CORNUBIA**, »Planinka« ima slovensko službo Božjo v nedeljo 18. novembra, ob 10.30 dopoldne. Ta dan je tudi običajni piknik, kot vsako prvo in tretjo nedeljo. Obvestite se med seboj!

MAŠA NA POKOPALIŠČU bo letos v nedeljo, 4. novembra v kapeli Srca Jezusovega, ob 10.00 uri dopoldne. Prepeval bo mešani zbor. Nato pa bo blagoslov grobov. Spomnili se bomo vseh naših pokojnih, še posebej teh, ki so odšli od takrat, ko je bila tam sveta maša v novembru 2000.

Slovesnosti in pomembne dogodke, ki smo jih doživeli v zadnjem času, kot je obletnica praznovanja 50. letnice slovenskega dušnega pastirstva in prihoda frančiškanov v Avstralijo, obisk škofa Krambergerja kot tudi koncert bom opisal v prihodnji številki.

KRSTI: **MICHAEL VUČKO**, Greystanes, NSW, Oče Eddy, mati Anne, rojena Konrad. Botri so Steve in Leoni Kolenko in Bob Wallin ter Catherine O'Farrell. Merrylands, sv. Rafael, 23. 9. 2001.

KEELAN MICHAEL FARKAŠ - **ASHBY**, St. Clair, NSW. Oče Andre, mati Tanya Farkaš. Botra sta Jason Farkaš in Natalia Ashby. Merrylands, sv. Rafael, 29. 9. 2001.

THOMAS PAUL BATISTIČ, Guilford, NSW. Oče Miroslav, mati Violeta r. Gonzales. Botra sta David Wowk in Gina Segedin. Merrylands, sv. Rafael, 29. 9. 2001.

Naša gosta s častnim generalnim konzulom Alfredom Brežnikom in p. Filipom Rupnikom

Še dva fototrinka s Slovenskega koncerta v Sydneyu

Slika zgoraj - BIG BANG THEORY
Slika spodaj - JUŽNE ZVEZDE

sv. ciril in metod

MELBOURNE

p. Ciril A. Božič, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax:(03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101,
Tel.: (03) 9853 1054 Fax: (03) 9855 0811

Vsako leto mi v mesecu oktobru še prav posebej odmevajo melodije in besede dveh lepih pesmi: »Kraljica venca rožnega, naj celi svet ti hvalo da. Je človek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad:« In pa: »Ljubljena slovenska hiša, tiha sredi tihih trat, ali še spoštljivo hraniš nad vse dragi svoj zaklad: Moli, moli rožni venec, ljubljene slovenski krov, mirno nad teboj počival bo Marijin blagoslov«. Poživimo to preprosto in lepo molitev – vsaj eno desetko vsak dan. V uvodniku teh Misli je pater Bernard Goličnik, tudi naš nekdanji Melbournčan, tako lepo prikazal to molitev. Njemu in vsej samostanski družini na Sveti Gori pri Gorici pošiljamo pomladni avstralski pozdrav – s svetim Frančiškom Asiškim: Mir in dobro! Patru Bernardu hvala za članek in naj mu bo poslano še javno vabilo, da nas kaj kmalu obiše. Pater Bernard opravlja v naši provinci izredno pomembno vzgojno delo – je magister, učitelj novicev v noviciatu na Sveti Gori.

Če na kratko povzamem dogajanje v naši skupnosti v Melbournu, potem bi naštel le-tote:

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je že tradicionalno kosilo, ki vedno privabi največ ljudi. V septembru so imele vse to na skrbi članice in člani Slovenskega narodnega sveta in Društva sv. Eme.

SADIKO NAJSTAREJŠE TRTE smo sadili: 23. septembra na posestvu McWilliam's Vineyards, 45 Davros Court, Seville in teden dni pozneje, 30. septembra, po maši v Kew na vrtu Baragovega doma. Obakrat je bilo slovesno in zahvala g. Vinku Rizmalu za ta uspeli projekt, ki je povezal in razveselil slovensko občestvo in Melbournu. Naj po

Slomškovi pesmi tudi sad trte in dela človeških rok razveseljuje in povezuje slovensko skupnost. Pravijo, da bo tudi prihodnje leto obletnica tega dogodka v Yarra Ranges.

Po posaditvi trte smo bili povabljeni na koncert, ki so ga pripravili udeleženci mladinskega koncerta. Nastopili so: Mathew in Andrew Bratina, Simon, Leah in Melisa Fistrič, Adrian Butinar, Sabina Vogrin, Wendy Cestnik, Chrissy Mesarič, Zalika Rizmal, plesna skupina Iskra. Marcela Bole je imela pesmico že za trto in potem še za koncert, Andrew Fistirč in Lojze Jerič pa sta nas nasmejala s prizorom Kmet in fotograf. Vse je lepo povezovala Veronika Smrdel. Po koncertu je bilo BBQ kosilo v organizaciji Društva sv. Eme. Doprinos 400 dolarjev je bil za potovanje nastopajočih v Sydney.

V ponedeljek, 24. septembra, smo z večerno sveto mašo slovesno obhajali praznik blaženega Antona Martina Slomška, nato pa imeli sejo Pastoralnega sveta, ki je razpravljala o prehojeni poti, načrtoval za naprej in si zadal nekaj konkretnih nalog pri obnovi cerkve in pastoralnemu služenju. Glavno stopnišče je močno načeto, prav tako streha veže pušča vodo, plošča ob steni cerkve prav tako. V dvorano prihaja vlaga, v kuhinjo pod stopniščem priteče voda. Predsednik Andrew Fistrič je zadolžen, da oblikuje skupino strokovnjakov, ki bo že začeto delo p. Metoda pripeljalo do ustreznih in kakovostnih rešitev. Večerna sveta maša – kadar bo – bo vedno ob pol osmih zvečer. V oktobru bodo člani molitvene skupine molile rožni venec 20 minut pred mašo. To je le nekaj poudarkov s seje.

Naslednja seja bo 26. novembra.

Prav tako je zelo delaven KULTURNI ODBOR, ki je imel že dve seji v tem času ter načrtuje in uresničuje naše kulturno udejstvovanje, pa tudi ODBOR STARŠEV SLOMŠKOVE ŠOLE, ki bo 21. oktobra razpravljal o kulturnem programu za Miklavža in ureditvi otroškega igrišča v Kew.

Naj še izrečem zahvalo, ki jo zapišem vsak teden, ko pošiljam obvestila na radio: Hvala vsem, ki se trudite na radiu SBS in 3 ZZZ za vaše delo in poslanstvo!

V večeru 3. oktobra smo se v naši cerkvi zbrali k spominu smrti našega svetega očeta Frančiška Asiškega, ki se je v tem večeru leta 1226 pod vznožjem Assisija poslovil s tega sveta in odšel k Očetu, ki ga je vse življenje tako iskreno in otroško ljubil.

Prva nedelja v mesecu oktobru je bila rožnovenska. Ker smo bili na slovenskem koncertu v Sydneyu (o tem lahko berete posebno poročilo s fotografijami), je to nedeljo v Kew maševal p. Maurice West, nekdanji provincial avstralskih frančiškanov in generalni definator v Rimu, velik prijatelj Slovencev še iz časov pokojnega patra Bernarda Ambrožiča, večkrat me je obiskal v Ljubljani in na Brezjah. Bil je zadovoljen in upam, da bo še večkrat z nami. Hvala Bogu, da ga imamo v Box Hillu.

SLOVENSKI KONCERT v Sydneyu je dokazal, da ima slovenska skupnost v Avstraliji še veliko

svoje mladostne moči, veselja in volje do življenja. Vsi nastopajoči in ekipa za odrom so odlično opravili svoje delo – vsem nam, ki smo jih spremljali, v veselje in ponos. Hvala vsem, ki ste vložili svoj delež truda. Pri nas v Melbournu gospe Lidiji Bratina in njeni družini za organizacijske skrbi. Prihodnje leto bo koncert v Melbournu. Kulturni odbor pa že razmišlja o pobudah.

MAŠA NARODOV – Annual Mass for Migrants and Refugees je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu v nedeljo, 14. oktobra 2001. Prvič jo je daroval novi melbournski nadškof dr. Denis Hart. Iz Kew smo se odpeljali z avtobusom, veliko rojakov je prišlo iz St. Albansa. Pravijo, da že dolgo ni bilo tako velike slovenske skupine. Bili smo res opaženi in tudi nekoliko pomlajeni. Dve banderisti nosila študenta Matej in Simon, ki sta prišla na obisk v Avstralijo iz Slovenije. Pred mašo se je ob molitvi rožnega venca razvila pestra procesija vernikov, Marijinih častilcev po prostoru pred katedralo. Pri molitvi rožnega venca je v slovenščini molila Anica Smrdel, Lenti Lenko je pel lurško pesem in skupaj s Chrissy Mesarič sodeloval pri darovanjski procesiji, Draga Gelt, Marija Anžič in Veronika Smrdel pa so skrbele za otroke različnih narodnosti v narodnih nošah, ki so pri darovanjski procesiji prinesli pred Marijin kip vsak svoj šopek cvetlic.

PATER METHOD se je že oglasil iz Lemonta, kamor je prišel v četrtek, 11. oktobra 2001. Pravi, da se počasi uvaja v novo delo. Slovo od p. Davida in sprejem p. Metoda je bil v nedeljo, 14. oktobra. Na slovenski pristavi so ta dan razdelili nad tristo kosil... Se pravi, da bo tudi tam obkrožen z dobrimi ljudmi. Patru Metodu še enkrat zahvala za vse njegovo veliko delo, storjeno za slovensko občestvo v Avstraliji in Božjega žegna na ameriških Brezjah pri Mariji Pomagaj v Lemontu!

*Molitev rožnega venca v domu
Matere Romane, 12. 10. 2001*

PATER PRINCIPAL STANE ZORE je ob sklepu slovesne maše ob praznovanju zlatega jubileja, 26. avgusta 2001, podelil POSINOVLJENJE Slovenske frančiškanske province Maksu Koržetu, dolgoletnemu mežnarju v Kew in že prej v Ljubljani ter PRIZNANJA za delo v verskem središču: Francki Anžin, Olgi Bogovič, Viktorju Ferfolju, Aniti Fistrič, Dragi Gelt, Zori Kirn, Lentiju Lenku, Metki McKean, Mariji Oppelt, Katarini Scott, Veroniki Smrdel, Frančiški Šajn, Simonu Špacapanu in Marku Zitterschlagerju.

Slovenska verska središča pa so dobila priznanja od Slovenske škofovske konference, od Urada Republike Slovenije za Slovence po svetu, od Slovenskih narodnih svetov ASK SSK s spominskim zlatnikom SSK v spomin na pokojnega p. Bazilija. Versko središče Kew pa še spominsko priznanje Slovenskega športnega društva St. Albans.

++++

PRED NAMI JE MESEC NOVEMBER, spomin naših dragih rajnih. Molitve in svete maše zanje bodo še posebej po tem sporedu:

V nedeljo, 28. oktobra, bo ob 2.00 popoldne sv. maša v dvorani kluba PLANICA za pokojne člane društva, potem pa molitve na SPRINGVALE pokopališču. Ob 6.00 zvečer bo sv. maša v MORWELLU.

VSI SVETI – 1. novembra in **VERNE DUŠE** ter prvi petek, 2. novembra: sv. maša bo ob 7.00 zjutraj in ob 7.30 zvečer.

V nedeljo, 4. novembra: **KEW** ob 8.00 in 10.00. Ob 12.00 molitve za pokojne na **KEILOR** pokopališču, ob 5.00 popoldne molitve za pokojne člane **SDM** na **ELTHAMU**.

Sobota, 10. novembra: ob 10. uri sv. maša v dvorani Slovenskega športnega društva **ST. ALBANS**, blagoslov lipe.

V nedeljo, 11. novembra: **KEW** ob 9.00. Ob 11.30 **GEE LONG** – Holy Family. Po maši molitve na pristavi Slovenskega društva Geelong ob znamenju Triglava. Ob 5.00 popoldne sv. maša v cerkvi **Sacret Heart** v **ST. ALBANSU**.

V nedeljo, 18. novembra: **KEW** ob 8.00 in 10.00.

V nedeljo, 25. novembra: **KEW** ob 8.00 in 10.00. **WODONGA**: ob 6.00 zvečer molitve na pokopališču, ob 7.00 zvečer sv. maša v cerkvi **Sacret Heart**.

Z molitvijo, z daritvijo svete maše, z obiskom pokopališča in okrasitvijo grobov se bomo s hvaležnostjo spomnili naših dragih rajnih tukaj in v domovini. Saj se mi vsi bližamo istemu cilju po različnih poteh – potujemo v Očetov objem.

KRST: **ALEXANDER BRGOČ**, r. 4.5.2001, oče Aleš, mati Patricia r. Surina, botri Julie in David Krmel, Kew, 30.9.2001.

POGREB: **IVAN ZUPAN** je zaspal v Gospodu 7.10.2001 v bolnišnici St. Vincent v Melbournu, okrepljen s svetimi zakramenti. Rojen je bil 4.1.1932 v kraju Hrastno, v župniji Šentrupert na Dolenjskem. V Avstralijo je prišel leta 1958 z ladjo Flaminia. Pater Bazilij ga je leta 1963 poročil z Melito r. Darovec iz Straže pri Novem mestu. V zakonu sta se jima rodila sinova Bernard in Edi. Delal je 18 let v Dunlop, nato 14 let v pivovarni do upokojitve. Z ženo sta si ustvarila prijeten dom v Kew, v naši sosesčini. Oba sinova sta bila dolga leta ministranta pri p. Baziliju. Rad je imel vrt, ki ga je urejal z ljubeznijo. 16. avgusta je bil operiran na srcu in zgledalo je, da bo vse dobro. Toda, ko je dobil pljučnico, ni bilo več pomoči. Molitve zanj so bile v naši cerkvi 10. oktobra, naslednji dan pa pogrebna maša in pogreb na Templestowe pokopališču. Naj počiva v miru!

ZAHVALA

Za vedno in prezgodaj nas je zapustil predragi mož, oče in stari oče **RUDI JAKSETIČ**. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se udeležili rožnega venca, pogrebne sv. maše in ga spremljali na pokopališče k počitku, darovali cvetje in ostalo. Še posebna hvala p. Cirilu za molitve in pogrebni obred, pevskemu zboru Planika, ki mu je zapel v slovo, predsedniku kluba Jadran g. Milanu Ogrizku za lep nagovor, kakor tudi vsem članom odbora Jadran za vse, kar so storili tisti dan na klubu. -

Žena Emilija, sin William z družino in hčerka Tanja z zaročencem Collinom.

kotiček

NAŠIH MLADIH

ANNUAL SLOVENIAN CONCERT

The 27 annual concert was held this year on 6 of October at the Slovenian Religious and Cultural Center in Merrylands, NSW. Once again, Slovenians from different parts of Australia got together to show off their talents and abilities no matter what their age as these concerts are now also open to people of all ages and not just the youth.

There were 32 different acts ranging from poetry recitals, solo and choral singing and folklore dancing to various bands, solo instrumental performances and dance items. As always our proud Slovenian youth showed us their abilities to the fullest. There are so many talented names I would love to mention however space unfortunately does not permit this! One name I will mention however is our young 6 year old Mathew Bratina from Melbourne who put on a fantastic show both at the concert and the next morning in church and stole everyone's hearts in the process!

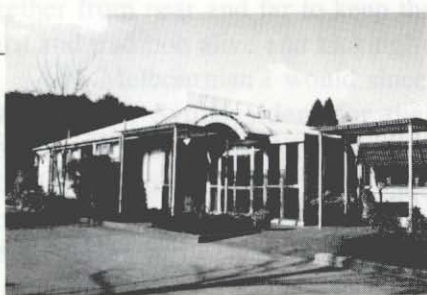
A group of dedicated people got together a number of months in advance to organize this very major annual event in the Slovenian community calendar. It is important to note that the majority of the organizers were not born in Slovenia but are proud of their Slovenian heritage and want to do something positive for the Slovenian community in Australia and that is why they got involved. They must all be congratulated from the sound, lighting and backstage crew through to the program designers. Here I must mention the two lovely ladies who did such an excellent job for comparing the evening in both Slovenian and English – Julie and Michelle Brcar.

Once again all of us who live in different parts of this great land were able to get together and catch up with old friends from different states we had not seen in a while (or only chatted via E-mail).

After the concert the band Domači Fantje put on a bit of a show even though it was already late in the evening. Here I must say that it was an honour to be able to have played my new button accordion recently bought from Slovenia with Australian's three top button accordion maestros, Peter Grivic, Rudi Crncec and Frank Petelin. It was pleasing to see so much young talents on the stage particularly from our second and third generation Slovenian youth. Of course our first generation folk also showed us what they are capable of! All in all, no matter what our capabilities we all gathered together to once again show our community that whether born in Slovenia or Australia, we are proud of our Slovenian heritage, culture music and language.

The next morning a special youth mass was celebrated at St. Raphael church in Merrylands with our very own p. Ciril Božič (whom we are very fortunate to have with us again in Australia!) giving an inspirational homily to everybody present. After mass, we gathered in the hall for BBQ lunch and then it was time to depart for the long trip back to Melbourne.

The theme for this year's concert was »FUSION«, and this concert really showed this to the fullest – a FUSION of Slovenia and Australia, a FUSION of the old and the new and of course a FUSION of different people who lead very differing and varying lifestyles in different parts of this God blessed country of Australia who came

*Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St, Kew, Vic. 3101*

*Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Ph: 03 9853 1054 Fax: 03 9855 0811*

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazne in tople sobe, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in vsa oskrba so samo del tega kar boste našli v domu počitka, samo 20 metrov od slovenske cerkve v Kewju.

Pogoj za sprejem v dom je *Aged Care Assessment Document*, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik.

Osnovna cena je 85% od avstralske starostne pokojnine in je v skladu z vsemi pravili in predpisi določenimi z zakonom tako imenovanega *Aged Care Act 1997*. Pogoj za sprejem v dom ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi njegovega zdravstvenega stanja in potrebi po negi.

Ste že razmišljali o tem, kakšno bi bilo življenje v domu, poznate koga, ki bi po vašem mnenju potreboval njegove usluge ali pa ste samo radovedni in bi radi vedeli kaj več? Pokličite upravnico po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda. Dobili boste odgovore na vsa vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"The voice of Slovenia"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

Draga Gelt: ZNAŠ SLOVENSKO? DO YOU KNOW SLOVENIAN? Tečaj slovenskega jezika za odrasle (Slovenian Language Course for Adults), cena \$20.- in OSNOVNA SLOVNICHNA PRAVILA IN VAJE, cena je prav tako \$20.

MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I, II. in III. del. Cena je \$15.- za posamezni del.

Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

Jožko Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: VENETI, FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY - angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij; cena je \$45.

VENETI V EVROPI 2000, tretji venetski zbornik, Ivan Tomažič. 304 strani, cena \$25.

SLOVENCİ - KDO SMO, OD KDAJ IN ODKOD IZVIRAMO, cena 35 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE - cena je 50 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE, žepna izdaja, cena je 45 dolarjev.

Dr. Vladimir Vulikič: GLASBENIK STANE HABL - VRHNIČAN V DOMŽALAH, \$35.

Karel Mauser: LJUDJE POD BIČEM - povest, napeta ljubezenska zgodba v štirih knjigah žepne izdaje, v kartonskem ovitku, cena je 35 dolarjev.

SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR - cena je \$28.-

ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR - cena je \$28.-

Draga gelt in Veronika Ferfolja: PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – cena je \$30.-

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – PTUJ 2001 – lepa knjižica, 46 strani, v slovenščini, pred božičem pa tudi v angleščini, cena je \$30.-

NOVO! Ivan Lapuh: POTOK TREH IZVIROV, črtice, pesmi in aforizmi, cena je \$15.-

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE, 1., 2., 3 in 4 del - cena posamezne knjige \$10.

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, \$10.

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - Tanja Meža, Maja Lesjak, citre Marjan Marinšek. \$10.-

PETINDVAJSETI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V MELBOURNU, 1999 - \$25

D & F BUTINAR

SPRAY PAINTING

DARKO BUTINAR

Specialising in:

- Trucks Industrial Equipment	- Sand Blasting
- Windscreen Replacement	- Sign Writing
- Steam Cleaning	- Tyre Seal

12/177 Northbourne Rd

Campbellfield, 3061

Phone/Fax: 9305 3154

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

ZGODBA O BELEM KONJU - naši lipicanci, cena je \$25.-

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

STILL CELEBRATING THE NEW MILLENIUM

FOR ALL YOUR TRAVEL (hotels, car rentals, insurance...) around Australia, New Zealand, North and South America, Europe, Asia, Africa and also for MONTHLY GROUPS TO SLOVENIA, please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No.
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2001

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666